

GYERMEKHÍR

BAKANCOS ÚTTÖRŐK REGIONÁLIS TALÁLKOZÓJA

SOPRONBAN

2001. február 9–11.

Késő estére érkezünk meg Sopronba. A fiúkollégiumban találkozunk bakancsos barátainkkal. Első este a gyerekek az otthonról hozott játékokat tanították meg egymásnak.

A városismereti portyára szombat reggel került sor. A gyermekcsoporthok térkép és feladatsor segítségével egyedül indultak útnak a soproni belváros gyönyörű műemlékeit érintő útvonalon. Természetesen a város életében jelentős és a történelmi hagyományőrző tevékenységünkhöz illő érintési pontokon feladatokat is kaptak a versenyzők. A Várostorony, a Kecske-templom, a Storno- és Fabricius-ház román-gót stílusban épült remekein kívül a Bányászati Múzeum kiállítását is megtekintettük a portya útvonalán. Délutáni túránkon a Sopronbánfalván található 12. században épült templomot és freskóit néztük meg. Itt az ostsütő mesteriség titkaiba is betekintést nyerhettünk. Utunk innen Brennberg-bányára vezetett, ahol házigazdánk a régi bányászváros dicső múltjáról és szomorú jelenéről beszélt a gyerekeknek. Estére még hátra volt egy vetélkedő, ahol környezetvédelmi és természetjáró ismeretekből mérhették össze jártasságukat a csapatok. Az összesített eredményhirdetés után

közös játékkal, az év további bakancsos programjainak megbeszélésével és dalolással fejeztük be a napot.

Vasárnapi útvonalunk első állomása a mosonmagyaróvári Vízivár volt. Ebben a városban is mondott Kossuth Lajos toborzóbeszédet, melynek emlékét márványtábla őrzi. Örömmel helyeztük el emlékszalagjainkat a történelmünk meghatározó egyéniségeit és eseményeit megőrkítő helyszíneken. Héderváron a tavaszt idéző nap-sütésben megcsodálhattuk a kastélyt és az arborétumot. A híres Kont-fa legendáját több változatban is megismertük. Átkelve a Mosoni-Duna hídján a madárhangok már biztosra ígérték a tavasz közeledtét. A hatalmas román-kori apátság Lébényben méreteivel, béli kapujával és boltíveivel lenyűgözött bennünket. Nehéz lett volna ennél szebb és jellegzetesebb élménnyel befejezni az ezeréves emlékeink nyomában járó bakancsos úttörők találkozóját. Remélem, még sok ilyen szép hétfévégét tölthetünk el együtt barátainkkal.

Várhelyi Miklós

ZRÍNYIS BAKANCSOSOK EZERÉVES EMLÉKEINK NYOMÁBAN

2001. február 24–25.

Baranya megyei túránk első állomása a mecseknádasdi temető koragót stílusban épült Szent István-kápolná-

jánál volt. Az építészeti látnivalón kívül még a hordó készítéséhez szükséges száradó dongatornyot is megcsodálhattuk. Itt találtuk a tavasz egyik első virágát is, az illatos hunyort.

A Mecsek lábánál fekvő Pécsvárad igazi kuriózuma a történelmi emlékek kedvelőinek. A bencés kolostor és a várfal gyönyörűen restaurált múzeumnak ad otthont, melyben néprajzi és helytörténeti érdekességeket is láthattunk. A 900 éves altemplom szentélyét eredeti freskó díszíti. A jellegzetes téglás temetési kultuszt bemutató tárlónál csak a Bali-szigetről hozott félelmetes szobrok mozgatták meg jobban a gyerekek fantáziáját.

Szigetváron a 150 éves török hódoltság jelei máig jól láthatóak. A jelenlegi keresztény templomot a régi mohamedán dzsámiból alakították át. Meghatódva jártuk körül a hatalmas végvár falait. A hős Zrínyi Miklós emlékét büszkén őrzik a város emléktáblái, szobrai. Ezután a velünk túrázó gyerekeknek is jobban megdobogtatja szívét a várvédő katonák önfeláldozó kirohanásának története.

Mire Pécsre értünk, beesteledett. Helybéli barátaink segítségével és idegenvezetésével a Belvárosi étteremben elfogyasztott vacsora után szálláshelyünkre, a Kodály Zoltánról elnevezett kollégiumba menet megcsodálhattuk a város legszebb épületeit. A kivilágított székesegyház, a vá-

A tárnoki lányok portyázó csapata a soproni Széchenyi téren

Mohácson, a Történelmi Emlékpark kopjafáinál

